

Hei kaikki!

Ihan ensiksi uusi tieto: Laittakaa kalentereihinne isolla merkintä torstai 25.9.! Mikäli kaikki sujuu suunnitellusti, eikä Olivia sairastu tai muuta takapakkia tule, niin silloin on vuorossa tammamme seuraava etappi matkalla kilpahevoseksi: koelähtö! Myös koelähdöt ajetaan ennen ravien virallista alkua, eli kellon-aika tulee olemaan n. viiden ja kuuden välissä. Aika huimaa, että vuodessa olemme päässeet tähän pisteeseen! Muistatteko vielä, että 6.9. tulee kuluneeksi vuosi siitä, kun Olivia siirtyi omistukseemme?

Saadakseen kilpailuoikeuden on jokaisen hevosen suoritettava koelähtö. Koelähdössä ei makseta rahapalkintoa, mutta muuten se vastaa tavallista ravilähtöä ja sen tarkoitus on varmistaa, että varsinaisiin kilpailuihin tulevat hevoset ovat kaikki todistetusti toimivia ja sellaisessa kunnossa, että ne voivat oikean ravilähdön selvittää. Sen takia koelähdön aikaraja vaihtuu hevosen iän mukaan. Kaksivuotiaan tulee juosta lähtö kilometri aikaan 1.28,0 tai nopeammin. Kolmevuotiaan kolme sekuntia nopeammin ja nelivuotiaan tai vanhemman hevosen on juostava koelähtö kilometri aikaan 1.22,0 tai nopeammin. Koelähtö juostaan n. 2100m matkalla. Opetuslähdistä poiketen koelähdössä ei rankaista liian nopeasta suorituksesta, eli hylätyksi ei tule, vaikka hevonen juoksisi paljon aikarajoja nopeamman ajan. Koelähdössä ei kuitenkaan ole tarkoituksenmukaista ajaa liian kovaa, sen verran toki, että läpi menee, mutta hevoselle jää voimia varastoon ja hyvä mieli. Silloin hevoselle jää hyvä muisto kilparadasta. Hevonen voi joutua koelähtöön myös vanhemmalla iällä, jos sillä on yli kymmenen kuukauden tauko ilman yhtään starttia tai jos edellisissä starteissa on tullut paljon hylkäyksiä, niin kilpailuoikeutta pitää hakea uudestaan koelähdön kautta.

Olivia on jatkanut treenejään hyvissä voimissa upeasti sujuneen opetuslähden jälkeen. Mitään erikoista palautumista opetuslähden jälkeen ei ole tarvittu. Vaikka vauhti opetuslähdössä oli hieman kovempi kuin harjoituksissa keskimäärin, niin kilpavarustus (=kevyemmät kärryt ym) kompensoivat sitä, joten hevosen tekemän työn määrä oli samalla tasolla kuin harjoituksissakin.

Kylliäisen talli tekee läheistä yhteistyötä eläinlääkäri Jarno Kauhasen kanssa. Kauhasen perhe omistaa mm. koko kansan valloittaneen päistärikköruuna Womanizerin eli Nassen, jota Jarno Kauhanen itse valmentaa ja Tommi ohjastaa. Kylliäisten tallilla Kauhanen käy säännöllisesti tekemässä ennaltaehkäisevää terveydenhoitoa kilpahevosille. Opetuslähden jälkeen myös Olivia pääsi Kauhasen tutkittavaksi. Hevonen käytiin läpi huolella ja kaikki nivelet taivutettiin, mutta Jarno ei löytänyt Oliviasta kerrassaan mitään hoidettavaa. Niveleitä taivuttamalla eläinlääkärit näkevät piilevämmitkin kiputilat hevosen jaloissa. Hevonen saaliseläimenä on hyvä piilottamaan kipunsa ihmisiltä, eikä hevonen esimerkiksi välttämättä onnu, vaikka sillä olisikin vaivaa jaloissa. Taivutuskokeessa eläinlääkäri taivuttaa ja pitää tutkittavaa niveltä jonkin aikaa koukistettuna, minkä jälkeen hevosta lähdetään taluttamaan / juoksuttamaan reippaasti eteenpäin. Mikäli hevonen ottaa muutaman ontuvan askeleen, tietää eläinlääkäri lähteä tutkimaan kyseistä niveltä tarkemmin. Ontumista arvioidaan asteikolla 1-5, josta 1 tarkoittaa lievää ontumaa taivuttamisen jälkeen ja 5 on voimakas ontuma. Olivian taivutuskokeessa ei saatu aikaan edes puolen asteen ontumaa, joten sen nivelet toimivat nyt juuri niin kuin pitää.

Ravihevonen on huippu-urheilija, ja sanontakin kertoo, ettei urheilija tervettä päivää näe. Erityisesti jalat, nivelet ja jänteet, ovat ravihevosilla kovilla. Ravitalleilla hoitajat tekevät valtavasti töitä hoitaessaan hevosten jalkoja ennaltaehkäisevästi. Niitä viilennetään rasituksen jälkeen vedellä ja talvisin myös lumella ja jäällä. Lisäksi voidaan käyttää linimenttejä sekä savihaitoja ja erilaisia kääreitä. Jos kotikonstit eivät enää tepsii, niin eläinlääkäreillä on vielä monia keinoja hoitaa jalkoja lääkinällisesti. Tilastojen valossa siis todennäköisesti Oliviankin jalkoja joudutaan hoitamaan vielä tulevaisuudessa myös eläinlääkärin toimesta, mutta vielä ei ollut sen aika. Tästä voimme olla tyytyväisiä, on aina parempi, mitä pidempään varsa saadaan pidettyä terveenä!

Kauniita alkusyksyn päiviä toivottelee,
Kimpanvetäjä Johanna Heinonen